

درآمد ماهانه برای کارگران ۲۸ درصد و برای بازنشستگان ۲۴ درصد هزینه‌ها را پوشش می‌دهد!

تهران (پانا) - اینکه دستمزد، مستقیم زیاد شود یا غیرمستقیم یا اینکه کارگران کالابری الکترونیکی برای خرید کالاهای تعاونی دریافت کنند یا دولت، بن کاغذی به آنها بدهد، همگی در مرحله بعد قرار دارند؛ اول دولت و به طور مشخص، وزارت کار باید قبول کند که پای میز مذاکره بنشیند؛ قبول کند که کارگران نمی‌توانند ۸ ماه باقیمانده تا پایان سال را با دستمزدی سر کنند که فقط ۲۸ درصد هزینه‌ها را پوشش می‌دهد!

به گزارش ایلنا، گروه کارگری شورای عالی کار در درخواستی که سه امضا پای خود دارد، خواستار برگزاری جلسه سه‌جانبه کارگران، کارگران و دولت است؛ این شورا شده و دولت، کارگران و دولت؛ مهم‌ترین و اولین خواسته کارگران برای برگزاری این جلسه، تلاش برای ترمیم قدرت خرید کارگران است؛ اما علیرغم به ثبت رسیدن این درخواست رسمی و گذشت بیش از دو هفته، هنوز جلسه سه‌جانبه شورای عالی کار برگزار نشده است.

سوال اینجاست که آیا در شرایط فعلی، می‌توان درخواست ترمیم دستمزد را نادیده گرفت؛ آیا می‌توان به بهانه نامتعادل بودن بازار اقتصاد و تهدیدهایی که متوجه اشتغال موجود است، ترمیم مزد کارگران را به حاشیه راند و آن را به بحث‌های عرفی انتهای سال موکول کرد؟

چه اتفاقاتی افتاده است؟

قدرت خرید کارگران از ابتدای امسال، مسیر تنزل را با سرعت بسیار پیموده است؛ در حال حاضر فاصله دستمزد و هزینه‌های حداقلی زندگی به بیشترین میزان در طول سال گذشته رسیده است؛ در این شرایط، آنچه اعضای کارگری شورای عالی کار درخواست دارند استفاده از راهکارهای غیرمستقیم برای ترمیم دستمزد یا به عبارت دیگر، افزایش غیرمستقیم قدرت خرید کارگران است.

آخرین محاسباتی که برای هزینه‌های خانوار انجام شده، مربوط به محاسبات سبد معاش خرداد ماه است؛ در خرداد ماه، نرخ سبد معاش به ۶ میلیون و ۹۰۸ هزار و ۷۳۷ تومان رسید؛ حال باید حداقل دستمزد کارگران و حداقل مستمری بازنشستگان را با این سبد حداقلی هزینه‌ها مقایسه کنیم تا دریابیم در حال حاضر، دریافتی مزدبگیران کارگری، چند درصد از حداقل هزینه‌های زندگی را پوشش می‌دهد؛ شاید همین ضرب و تقسیم ساده بتواند به راحتی نشان دهد که تا چه حد ترمیم دستمزد، مطالبه‌ای جدی است.

دستمزد فقط ۲۸ درصد هزینه‌ها را پوشش می‌دهد!

حداقل حقوق یک کارگر مجرد با احتساب مزایای مزدی، حدود دو میلیون تومان است؛ اگر مبنا را سبد خرداد ماه قرار دهیم، درمی‌یابیم که این ۲ میلیون تومان، فقط ۲۸ درصد هزینه‌های زندگی را پوشش می‌دهد؛ حداقل مستمری بازنشستگان تامین اجتماعی نیز، حدود ۱ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان است که با در نظر گرفتن همان سبد خرداد ماه، این مبلغ، فقط ۲۴ درصد هزینه‌های حداقلی زندگی را پوشش می‌دهد.

در نتیجه، می‌توانیم بگوییم در خرداد ماه ۹۸، حداقل مزد کارگران فقط ۲۸ درصد هزینه‌ها و حداقل مستمری بازنشستگان فقط ۲۴ درصد کمیته‌های هزینه‌ها را پوشش می‌دهد.

در این شرایط آیا می‌توانیم ادعا کنیم که ترمیم دستمزد، روشی، مستقیم یا غیرمستقیم-

جدی نیست و نباید در دستور کار شورای عالی کار قرار بگیرد!

در اوضاع و احوالی که ترسیم شد، خواسته‌ها؛ و ی؛ تراژدی؛ دستمزد؛ تنها محدود به فعالان رسمی کارگری و اعضای کارگری شورای عالی کار نیست؛ بدنه کارگری ۱۴ میلیونی جامعه که با احتساب خانواده‌ها؛ افزایش بیش از نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند و همه فعالان مستقل بر این باور هستند که باید با استفاده از روش‌ها؛ قدرت خرید طبقه کارگر بهبود یابد.

مذاکرات مزدی؛ دو بار؛ در سال برگزار شود

بهرام حسنی؛ نژاد (فعال کارگری مستقل و دبیر سابق انجمن صنفی کارگران معدن چادرملو) در ارتباط با این ضرورت می‌گوید: حتی در شرایطی که همه چیز؛ عادی؛ است و ما مثل امسال با افزایش بی‌سابقه قیمت‌ها؛ مواجه نیستیم، نظام تعیین دستمزد براساس نرخ تورم موجود، ایرادات عمده دارد؛ اول اینکه دستمزدهای سال بعد همواره براساس تورم سال جاری محاسبه می‌شود؛ یعنی ابزاری برای پیش‌بینی تورم سال بعد در دست نیست و مزد سالانه همیشه منطبق با تورم رسمی سال قبل است که لاجرم بخشی از عقب‌ماندگی مزدی هر ساله، محصول همین عامل است و دوم اینکه، هیچ زمان، نرخ تورم رسمی؛ با معیارهای عینی و واقعی زندگی کارگران تطابق ندارد؛ معمولاً تورم رسمی را براساس کالاهایی محاسبه می‌کنند که در زندگی روزمره کارگر تاثیر چندانی ندارد؛ مثلاً نرخ بلیط هواپیما جزو سبد کالاهای تورمی است؛ آنهم در شرایطی که کارگر شاید در عمرش یک بار هم سوار هواپیما نشود!

او نتیجه‌گیری می‌کند: به همین دلیل است که حداقل دستمزد؛ هیچگاه؛ کفاف هزینه‌های زندگی را نمی‌دهد و همیشه از هزینه‌های زندگی عقب است؛ هرچند امسال شرایط نسبت به همیشه دشوارتر است و عقب‌ماندگی دستمزدی بیشتر!

حسنی؛ نژاد در ارتباط با؛ راه‌ها؛ حل‌ها؛ می‌گوید: در قانون کار نیامده که مزد حتماً باید فقط؛ سالی یک بار؛ زیاد شود؛ پس حداقلش این است که روی؛ فقط سالی یک بار؛ اصرار نورزند و اواسط سال یک جلسه دیگر مزدی برگزار کنند و دستمزد را ترمیم کرده و به؛ روز نمایند؛ این راهکار، بهترین راه؛ حل برای معضل عقب‌ماندگی دستمزدی کارگران به خصوص در شرایط لجام‌گسیختگی تورم است.

او البته معتقد است که این نوع مذاکرات مزدی که فقط محاسبات روی کاغذ باقی می‌ماند و کارگران ابزار فشاری برای به کرسی نشاندن محاسبات انجام شده ندارند، کارایی لازم را ندارد و چندان به کار کارگران نمی‌آید.

گروه کارگری؛ طرح‌ها؛ می‌گوید: در چنته دارد

در این شرایط، به نظر می‌رسد که گروه کارگری شورای عالی کار که مستقلاً هر ماه محاسبات سبد هزینه‌ها؛ خانوار را محاسبه و به؛ روز می‌کند، طرح‌ها؛ می‌کند، برای افزایش غیرمستقیم قدرت خرید کارگران در چنته دارد؛ اما اجرایی شدن این طرح‌ها منوط به این است که معاونت روابط کار وزارت کار، در این اوضاع و احوال، نیاز به ترمیم دستمزد را؛ جدی؛ بداند.

علی خدایی (عضو کارگری شورای عالی کار) در ارتباط با راهکارهای مورد نظر گروه کارگری می‌گوید: از طرف گروه کارگری به شورای عالی کار این درخواست داده شده تا جلسه شورا با موضوع بررسی راهکارهای افزایش قدرت خرید کارگران از طریق غیر از افزایش مستقیم دستمزد بررسی شود تا به معیشت کارگران کمک کنیم.

خدایی در ارتباط با راهکارهای قابل اجرا، به افزایش قدرت خرید کارگران از طریق کاهش قیمت‌ها و دسترس‌پذیری بالاتر کالاها اشاره می‌کند و می‌گوید: باید از ظرفیت تعاونی‌ها؛ کارگری و تعاونی‌ها؛ مصرف کارگری برای توزیع اقلام و کالاهای اساسی استفاده کنیم؛ اگر از ابتدا ارزشهای اختصاص داده شده

به این مسئله به خود تعاونی‌ها؛ کارگری داده می‌شود؛ این کالاها با قیمت بهتری به دست کارگران می‌رسید.

کارفرمایان هم ضرورت افزایش قدرت خرید کارگران را پذیرند؛

پایین بودن قدرت خرید کارگران و ناتوانی دولت در تامین مایحتاج ضروری با قیمت ارزان و دولتی، حقیقتی است؛ غیرقابل انکار که حتی کارفرمایان نیز به آن اذعان دارند؛ علی اصغر آهنی‌ها (نماینده کارفرمایان در شورایی عالی کار) در این باره می‌گوید: دولت برای کالاهای اساسی ارز ۴۲۰۰ تومانی تخصیص داده است پس طبیعتاً باید کالاها با این نرخ به دست مردم برسد ولی ضعف‌هایی که در اجرا داشتیم زمینه‌ای شده تا این اتفاقات بیفتد. بنابراین باید این موضوعات بررسی شوند و کالاهای اساسی که با این ارز خریداری می‌شود به شکل مختلفی به دست اقشار ضعیف جامعه بالاخص کارگران برسد.

او ادامه می‌دهد: اگر بتوانیم ارز ۴۲۰۰ تومانی کالاهای اساسی را در اختیار مردم بگذاریم قطعاً قدرت خرید این بخش افزایش خواهد یافت ولیکن متأسفانه ما تا به امروز؛ در این موضوع موفق نبوده‌ایم.

همه اینها منوط به این است که دولت حاضر شود با نمایندگان کارگری و کارفرمایی برای مباحثه در مورد راهکارهای ترمیم دستمزد، پای میز مذاکره بنشیند؛ اینکه دستمزد، مستقیم زیاد شود یا غیرمستقیم یا اینکه کارگران کالابریگ الکترونیکی برای خرید کالاهای تعاونی دریافت کنند یا دولت، بن کاغذی به آنها بدهد، همگی در مرحله بعد قرار دارند؛ اول دولت و به طور مشخص، وزارت کار باید قبول کند که پای میز مذاکره بنشیند؛ قبول کند که کارگران نمی‌توانند ۸ ماه باقیمانده تا پایان سال را با دستمزدی سر کنند که فقط ۲۸ درصد هزینه‌ها را پوشش می‌دهد!